

maandag 31 maart 2003

RenG Midden-Holland

Door Peter van den Belt

GOUDA - Voor drie mensen kreeg de ingebruikneming van het openluchtschaakspel in het Goudse centrum een extra feestelijk tintje. G. Ludden, M. Blok en T. van Herk wisten de beste Nederlandse schaker zaterdag te verslaan in de simultaanseance die Van Wely ter gelegenheid van de opening gaf in de Agnietenkapel. E. Karstan en P. Vostermans speelden remise. 'King Loek', zoals zijn bijnaam luidt, won de overige 46 partijen, meestal moeiteloos.

Van Wely rekende al op een goede score. „Bij vooraf geselecteerde tegenstanders heb ik het moeilijker dan wanneer iedereen zo maar kan aanschuiven, zoals vandaag. Wat ook in zijn voordeel sprak, was dat hij 'slechts aan 20 borden' tegelijk hoefde te spelen. Zo kon hij in een redelijk tempo zijn ronde maken, waardoor zijn tegenspelers minder tijd hadden om na te denken. Cadeautjes gaf Van Wely niet weg. „Elke partij die ik speel, wil ik winnen. Als ik waar dan ook een stuk verspeel, ben ik niet in beste stemming.”

Het is een gemêleerd gezelschap dat het zaterdagmiddag tegen Van Wely opneemt. Kinderen - vanaf zes jaar - en enkele doorgewinterde schakers van de Goudse schaakclub Messemaker 1847 strijden zij aan zij. Bij een enkel bord blijft de simultaangever wat langer staan. Zijn gefronste voorhoofd verradt dan diepe gedachten. Heel soms buigt hij zich secondenlang over een stelling, alsof hij in het bord wil duiken. De meeste zetten, vooral tegen de jongere garde, gaan echter uit de losse pols. Na een half uur moet de eerste tegenstander opgeven, daarna accepteert Van Wely in een redelijk tempo de uitgestoken handen ten teken van capitulatie. Nieuwe spelers kunnen aanschuiven. Een klein jochie toont moed en biedt in een hopeloze stelling de grootmeester remise aan. Het aanbod wordt vrolijk afgeslagen.

Gert-Jan Ludden is de eerste tegenstander die Van Wely in verlegenheid brengt. De beste speler van de Goudse schaakclub Messemaker 1847 denkt na een uurtje al gewonnen te hebben („het is uit”), maar ziet een vluchtweg van Van Wely's koning over het hoofd. „Schaakblindheid”, stelde Ludden na afloop. „Ik heb toen ergens de beste voortzetting gemist. Maar ik bleef kansen houden en kwam in beslissend voordeel.”

Voordat de simultaan begon, stond Van Wely de Goudse wethouder Warners bij tijdens het eerste potje schaak op het grote bord achter de Agnietenkapel. De twee teamgenoten voerden vlak voor de partij nog even snel overleg over de te volgen tactiek.

Openlucht-schaakspel in gebruik genomen

Van Wely: „We spelen rustig defensief en laten Ludden uit zijn kooi komen.” Warners vond het wijze woorden. „In mijn studietijd deed ik ook aan schaken, maar meer om wat om handen te hebben tijdens lange gesprekken. En soms is het leuk om te denken, dat je vooruit kunt denken. Maar dit wordt een korte schaakpartij is mij net verteld. Gezien mijn capaciteiten een rechte opmerking.”

Warners stelde in zijn openingswoord dat de plek achter de Agnietenkapel eigenlijk de derde

keuze was. „Maar nu ik hier sta, denk ik, waarom zijn we hier niet meteen op gekomen. De pleinfunctie wordt alleen maar sterker. Misschien is dit juist wel de beste variant.” Hij roemde bovendien het particulier initiatief dat tot de komst van het schaakspel heeft geleid. De wethouder constateerde tevens dat er maar één bank stond, waarop schakers konden plaatsnemen om over de

stelling na te denken. „Misschien moet hier toch nog een bank bij”, opperde hij. In het spel zelf bleek Warners

Wethouder Warners doet onder toezend oog van schaker Loek van Wely de eerste zet in de openluchtschaakpartij tegen Ludden en De Kleijnen,

Foto Eric Taal

minder bedreven. Ondanks de hulp van Van Wely moest hij het afleggen tegen het ingespeelde koppel Ludden en De Kleijnen. De stelling was weliswaar in hogere zin gewonnen, maar de bedenktijd van de witspelers was verbruikt.

Het openluchtschaakspel, kar door eenieder die dat wil, alle za-

terdagen van mei tot en met september worden gebruikt. Leden van Messemaker zorgen voor begeleiding.